

**Ur *Sh.ul-Islâm Ibn Taymiyyah's*
'*Aqîdat il-wâsitiyyah*
I översättning från arabiska och engelska av Redaktion.se**

En del av vägen som *Sunnahs* och gemenskapens folk (*ahl ul-sunnah wa al-djmâ'at*) beträder är att de följer (och lever efter) profetens - över honom vare frid - föredöme både till det yttre och till det inre. Och de följer deras väg som blev de första troende som utvandrade (*al-muhâdjirûn* - till Medina) och av hjälparna (*ansâr* - som tog emot utvandrarerna och blev deras bröder) och som lyder profetens - över honom vare frid - efterlämnade ord (*wasiyyat*):

Det åligger er efter mig (dvs. efter profetens död) att följa mitt föredöme (*sunnah*) och de rätt vägleda kalifernas föredöme som har fått ta del av min vägledning. Grip tag i det! Bit er fast vid det med era kindtänder! Och skydda er från nyligen påkomna handlingar, för sannerligen är varje nypåkommen [handling] en innovation (*bid'a*) och varje innovation leder vilse! ([Återgiven i at-Tirmidhis samling])

Sunnahs folk vet att det mest uppriktiga talet är Allâhs tal framför alla människors tal och att det bästa av vägledning är Muhammeds vägledning - över honom vare frid. De ger företräde för Allâhs ord, framför varje människas ord, och de föredrar Muhammeds vägledning - över honom vare frid - framför all annan vägledning.

Det är därför som de kallas för "Skriftens och sunnahs folk" (*ahl ul-kitâb wa as-sunnah*)

De kallas också för "församlingens folk" (*ahl ul-djamâ'a*) då församling är ett annat namn för enighet (eller samstämmighet - *idjmâ'*) vilket är motsatsen till splittring.

Termen *djamâ'a* blev benämningen för de enade människorna och *idjmâ'* är den tredje pelaren på vilken människor förlitar sig på för kunskap och religion.

Med dessa tre principer (Koranen, *sunnah* och *idjmâ'*) utvärderar sunnahs folk alla de yttre och inre ord och handlingar vilka människor tyr sig till i religionen. Den korrekta samstämmigheten (*idjmâ'*, vilken man förlitar sig på i kunskaper om religionen) är det kring vilket de rättfärdiga föregångsmännen, *as-Salaf us-sâlih*, slöt upp kring, för efter dem ökade skiljaktigheterna och den muslimska gemenskapen löstes upp.

Fotnoter:

[1] ar. *Muhdath*, Enligt sh. Ibn Djibrîn är *muhdath*: "...allt som människorna har fört in i religionen utifrån deras drifter och åsikter och som inte har någon grund i religionen." [*at-Ta'liqât 'alâ matan Lum'at-il-I'tiqâd, Dâr-us-Samî'*].

[2] Sh. Ibn Uthaymîn sade om ordet *Bid'ah*, " *Bid'ah* betyder språkligt 'en förnyad sak' och inom religionen betyder det, 'Det som har förts in i religionen och motsätter sig det som profeten – över honom vare frid – och hans följeslagare var på beträffande trosläran eller handlingarna.'" [*Shahr Lum'at-il-I'tiqâd, Adwâ-us-Salaf*]

Källa:

Harras, Muhammad Khalil, *Shahr al-Aqeedat-il-Wasitiyah*, Dar-us-Salam Publications, Riyadh1996
